

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE
cu privire la recurs

învinuirea lui

Zahar Chemenceji

(art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-597/26

Nr. PIGD 1-20065371-01-Ira-20072026)

Condamnarea anterioară cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu atrage incidența art. 6 alin. (1) lit. a¹) din Legea nr. 243/2021; Aspectele neinvocate în instanța de apel nu pot fi invocate în recurs; Prejudiciul moral de 50.000 de lei nu este vădit disproporționat în această cauză.

24 septembrie 2026

Au examinat anterior cauza judecătorească:

Instanța de fond: Leonid Turculeț

Instanța de apel: Andrei Mironov, Valeri Hudoba, Andrei Scripcenco.

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursurile în cauza penală privind învinuirea lui Zahar Chemenceji, în numele legii,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte*,

Leonid Chirtoacă,

Sergiu Stratan, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. Zahar Chemenceji s-a născut în anul 1987 în r-nul Cahul. El a fost apărât de avocații Oleg Gorlenco și Ruslan Petrov.

2. Zahar Chemenceji a fost învinuit că, la 18 octombrie 2015, aproximativ la ora 02:00, aflându-se în incinta și în apropierea clubului de noapte „Insomnia” din mun. Cahul, acționând de comun acord cu alte persoane nestabilite, i-a aplicat lui Roman Flioștor multiple lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului. În urma loviturilor, Flioștor a suferit o traumă cranio-cerebrală închisă, comotie cerebrală, fractura osului zigomatic stâng și alte leziuni, calificate medico-legal drept vătămare corporală medie, cu dereglarea sănătății de lungă durată. Acțiunile lui au fost încadrate în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal – vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită de două sau mai multe persoane. Această infracțiune a fost săvârșită în perioada de probațiune stabilită lui Zahar Chemenceji prin decizia Curții de Apel Cahul menționată în paragraful precedent.

3. Într-o altă cauză, prin decizia Curții de Apel Cahul din 19 noiembrie 2013, Zahar Chemenceji a fost condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la patru ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de doi ani (f.d. 47 vol. I).

4. Prezenta cauză penală a fost examinată în procedură generală. Prin [sentința](#) Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 03 mai 2023, Zahar Chemenceji a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal și condamnat la cinci ani de închisoare. În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de trei ani. Acțiunea civilă a fost admisă parțial, fiind încasată de la Zahar Chemenceji în beneficiul lui Roman Flioștor suma de 50.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral (f.d. 61-62, vol. 3). De la inculpat au fost încasate în folosul statului 7.737 de lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

5. Sentința a fost atacată cu apel de procurorul Dumitru Popușoi, de avocatul Iulia Osadcenco, în interesele părții vătămate Roman Flioștor, și de avocatul Galina Reșulschi, în interesele inculpatului Zahar Chemenceji. Procurorul a solicitat aplicarea unei pedepse de șase ani de închisoare cu executare reală. Avocatul Iulia Osadcenco a solicitat aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu

executare reală și admiterea integrală a acțiunii civile, prin încasarea sumei de 60.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral. Avocatul Galina Reșulschi a solicitat achitarea inculpatului.

6. Prin [decizia](#) Curții de Apel Sud din 05 iunie 2026, apelurile procurorului și avocatului Iulia Osadcenco au fost respinse ca nefondate, iar apelul apărării a fost admis din alte motive decât cele invocate. Sentința a fost casată parțial în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Zahar Chemenceji, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal și condamnat la cinci ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de trei ani, a fost liberat de pedeapsa stabilită în temeiul art. 2 din Legea nr. 243/2021 privind amnistia. Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute. Instanța a reținut că inculpatul a solicitat achitarea, iar subsidiar aplicarea amnistiei. De asemenea, ea a constatat că infracțiunea a fost săvârșită înainte de adoptarea Legii nr. 243/2021, că sancțiunea maximă nu depășește șapte ani de închisoare, că inculpatul nu a fost amnistiat anterior și că el nu cade sub incidența interdicțiilor din art. 6 din Legea nr. 243/2021.

7. La 01 și, respectiv, 27 iulie 2026, procurorul Vitali Cebotari și avocatul Iulia Osadcenco, în interesele părții vătămate Roman Flioștor, au declarat recursuri în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 1) și 6) Cod de procedură penală. Ambii au contestat aplicarea amnistiei, invocând lipsa acordului scris al inculpatului și incidența art. 6 alin. (1) lit. a¹) din Legea nr. 243/2021, prin raportare la condamnarea anterioară prin care Zahar Chemenceji în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la patru ani de închisoare. Procurorul a solicitat casarea deciziei și rejudecarea cauzei în apel. Avocatul Iulia Osadcenco a solicitat, în plus, aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu executare reală, fără aplicarea art. 90 Cod penal, precum și admiterea integrală a acțiunii civile, cu încasarea sumei de 60.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

8. La 02 septembrie 2026, Curtea Supremă de Justiție a solicitat părților referințe la recurs. Părțile urmau să răspundă dacă Legea nr. 243/2021 permite aplicarea amnistiei lui Zahar Chemenceji, având în vedere condamnarea anterioară și săvârșirea noii infracțiuni în perioada de probațiune. În cazul unui răspuns negativ, urmau să se expună dacă art. 90 alin. (10) impune aplicarea art. 85 Cod penal și dacă această problemă poate fi soluționată în condițiile în care art. 85 nu a fost invocat la nicio etapă procesuală. Procurorului i s-a solicitat și informația privind condamnările anterioare și executarea pedepselor.

9. La 17 septembrie 2026, procurorul Vitali Cebotari a solicitat retragerea recursului declarat și încetarea procedurii de recurs, motivând că, după pronunțarea deciziei instanței de apel, Curtea Supremă de Justiție a clarificat practica privind aplicarea amnistiei, inclusiv problema lipsei cererii scrise a inculpatului și celelalte condiții de aplicare a actului de amnistie, astfel încât nu mai considera oportună examinarea recursului său.

10. În aceeași zi, procurorul Cătălin Scutelnic, din cadrul Procuraturii Generale, a prezentat referința. El a susținut că interdicția prevăzută de art. 6 alin. (1) lit. a¹) din Legea nr. 243/2021 nu este aplicabilă, deoarece pedeapsa anterioară cu închisoarea nu a fost executată efectiv, executarea acesteia fiind suspendată condiționat. Procurorul a invocat că problema aplicării art. 85 Cod penal nu se impune și că acest temei nu a fost invocat de acuzare în căile de atac. Tot la 17 septembrie 2026, avocatul Ruslan Petrov, în interesele lui Zahar Chemenceji, a solicitat respingerea recursurilor și menținerea deciziei Curții de Apel Sud, susținând că amnistia a fost aplicată corect, că pedeapsa anterioară nu a fost executată efectiv și că art. 85 Cod penal nu poate fi examinat pentru prima dată în recurs, în defavoarea inculpatului.

11. Urmărirea penală s-a desfășurat în perioada 18 octombrie 2015 – 10 iunie 2020. Prima instanță a examinat cauza în perioada 16 iunie 2020 – 03 mai 2023, iar instanța de apel în perioada 22 mai 2023 – 05 iunie 2026. La 20 iulie 2026, cauza a parvenit la Curtea Supremă de Justiție.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

12. Partea relevantă a Codului de procedură penală este următoarea:

„Articolul 407. Retragera apelului

(1) Până la începerea cercetării judecătorești la instanța de apel, oricare dintre părți își poate retrage apelul declarat. Retragera trebuie să fie făcută de apelant.

(2) Apelul declarat de procuror poate fi retras de către acesta, cu indicarea obligatorie a motivelor retragerii.

(3) În cazul retragerii apelului, instanța de apel încetează procedura de apel.

Articolul 423. Retragera recursului

Persoanele menționate în art. 421 pot retrage recursul în condițiile art. 407, care se aplică în mod corespunzător.”

Articolul 427. Temeiurile recursului

(1) Recursul este admis dacă:

1) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

...

6) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;”

13. Partea relevantă a Codului penal este următoarea:

„Art. 85. Aplicarea pedepsei în cazul unui cumul de sentințe

(1) Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Art. 90. Condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei

...

(10) În cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85, dacă, după caz, nu sunt aplicabile prevederile alin. (11) din prezentul articol.

(11) În cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată, la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei.

Articolul 152. Vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății

(1) Vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă,

...

(2) Aceeași acțiune săvârșită:

...

e) de două sau mai multe persoane;

se pedepsește cu închisoare de la 5 la 7 ani.”

14. Prevederile relevante ale [Legii nr. 243/2021](#), privind amnistia, sunt următoarele:

„Art. 2. – (1) Procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr. 985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

...

(3) Încetarea procesului penal conform alin. (1) și (2) are loc cu acordul scris al persoanei bănuite, învinuite sau inculpate.

(4) În privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1)–(3) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 6.

Art. 6. – (1) Prevederile art. 1–5 nu se aplică persoanei:

...

a¹) bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate care a fost condamnată anterior pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, executând în tot sau în parte pedeapsa cu închisoare;”

MOTIVAREA INSTANȚEI

15. Decizia motivată a instanței de apel a fost pronunțată la 05 iunie 2026. Recursurile au fost declarate la 01 și, respectiv, 27 iulie 2026. Având în vedere că termenul pentru declararea recursului este de două luni, recursurile au fost înaintate în termen.

16. La 17 septembrie 2026, procurorul Vitali Cebotari a solicitat retragerea recursului (vezi para. 9). Potrivit art. 423 raportat la art. 407 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul poate fi retras doar până la începerea examinării acestuia. În prezenta cauză, înainte de depunerea cererii de retragere, prin încheierea din 02 septembrie 2026, completul a identificat chestiunile de drept relevante pentru soluționarea recursurilor și a solicitat părților să prezinte referințe asupra acestora. Această încheiere confirmă că examinarea recursurilor a început până la înaintarea cererii de retragere a recursului.

17. De asemenea, art. 407 alin. (2) Cod de procedură penală, coroborat cu art. 423 Cod de procedură penală, obligă procurorul să motiveze retragerea recursului. Această motivare trebuie să fie convingătoare, iar instanța de recurs are sarcina de a verifica suficiența motivelor invocate de procuror. Procurorul Vitali Cebotari a solicitat retragerea recursului, motivând că Curtea Supremă de Justiție a clarificat practica privind aplicarea amnistiei. Completul notează că practica Curții Supreme de Justiție cu privire la aplicarea amnistiei în lipsa cererii inculpatului a fost clarificată în prima jumătate a anului 2025 (vezi decizia nr. [1ra-81/2024](#)), iar cea cu privire la incidența art. 6 alin. (1) lit. a¹) din Legea nr. 243/2021, în esență, încă în anul 2017 (vezi para. 20). Recursul a fost înaintat de procuror în iulie 2026. Cu alte cuvinte, motivele invocate de procuror nu sunt convingătoare.

18. Constatarea din paragraful precedent nu ar trebui interpretată ca o piedică în fața procurorului de a retrage recursurile sale, dacă ulterior ajunge la concluzia că recursul din start nu aveau șanse de succes. Procurorul doar trebuie să explice convingător decizia sa. În această cauză procurorul nu a invocat motive

convingătoare, susținând că practica Curții Supreme s-a modificat după înaintarea recursului, ce nu corespunde adevărului.

19. Având în vedere cele menționate în para. 16-18, la 17 septembrie 2026 procurorul nu mai putea retrage recursul său, iar cererea de retragere a recursului urmează a fi respinsă.

20. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

21. Recursurile sunt întemeiate pe art. 427 alin. (1) pct. 1) și 6) Cod de procedură penală. Ambele recursuri formulează critici privind aplicarea amnistiei în lipsa acordului scris al inculpatului și incidența art. 6 alin. (1) lit. a¹) din Legea nr. 243/2021. Recursul avocatului Iulia Osadcenco vizează, suplimentar, aplicarea art. 90 Cod penal și cuantumul prejudiciului moral. Aceste critici se încadrează în temeiul prevăzut de pct. 1) (decizia nr. [1ra-754/2024](#), §§ 40–43; încheierea nr. [1ra-124/2025](#), § 18).

i. Lipsa consimțământului scris al inculpatului la aplicarea Legii nr. 243/2021.

22. Recurenții susțin că amnistia nu putea fi aplicată în lipsa acordului scris al condamnatului. Completul reține că sintagma „cu acordul scris al persoanei bănuite, învinuite sau inculpate” din art. 2 alin. (3) din Legea nr. 243/2021 nu împiedică aplicarea amnistiei dacă vinovăția inculpatului a fost demonstrată. Art. 2 alin. (4) din aceeași lege permite aplicarea amnistiei și în cazul persoanei care refuză aplicarea acesteia, dacă sunt întrunite condițiile legale și persoana nu cade sub incidența art. 6. Lipsa acordului scris nu constituie, prin ea însăși, un impediment pentru aplicarea amnistiei (hotărârile nr. [1ra-81/2024](#), § 29; nr. [1ra-371/2023](#), §§ 22–23, nr. [1ra-239/2023](#), § 12 și nr. [1ra-1257/2024](#), § 12). În ședința instanței de apel apărarea a solicitat aplicarea art. 2 alin. (4) din Legea nr. 243/2021 în cazul în care instanța va constata vinovăția lui Zahar Chemenceji. Ultimul a susținut poziția avocatului (f.d. 66-65, vol. IV). Prin urmare, din conduita procesuală a apărării nu rezultă un dezacord cu aplicarea actului de amnistie, iar recursurile în această parte sunt vădit neîntemeiate.

ii. Incidența art. 6 alin. (1) lit. a¹) din Legea nr. 243/2021

23. Recursurile invocă drept impediment pentru aplicarea amnistiei condamnarea lui Zahar Chemenceji prin decizia Curții de Apel Cahul din 19 noiembrie 2013. Recurenții susțin că această condamnare face incident art. 6 alin. (1) lit. a¹) din Legea nr. 243/2021. Completul reține că ultima normă impune cumulativ două condiții: persoana să fi fost condamnată anterior pentru o infracțiune intenționată gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă și să fi executat, în tot sau în parte, pedeapsa cu închisoarea. Condamnarea anterioară

pentru o infracțiune gravă, prin ea însăși, nu este suficientă. [Recomandarea nr. 97](#) a Curții Supreme de Justiție menționează că relevantă este și executarea efectivă a pedepsei cu închisoarea, cel puțin în parte. Recomandarea dată privește un act de amnistie anterior, Legea [nr. 210/2016](#). Art. 6 alin. (1) lit. a¹) din Legea nr. 243/2021 are un text identic cu art. 10 lit. g) din Legea nr. 210/2016. Curtea Supremă de Justiție nu a constatat un impediment pentru aplicarea amnistiei atunci când executarea pedepsei anterioare cu închisoarea fusese suspendată condiționat integral (decizia nr. [1ra-111/2023](#), § 11). Situația a fost diferită atunci când persoana executase efectiv o parte din pedeapsa cu închisoarea, în care Curtea a constatat incidența art. 6 alin. (1) lit. a¹) (decizia nr. [1ra-431/2023](#), § 25-26). Zahar Chemenceji a nu executat efectiv, în tot sau în parte, pedeapsa cu închisoarea stabilită în anul 2013 (vezi para. 3). Prin urmare, cea de-a doua condiție prevăzută de art. 6 alin. (1) lit. a¹) din Legea nr. 243/2021 nu este întrunită, iar interdicția prevăzută de această normă nu este aplicabilă. În această parte recursul este neîntemeiat.

iii. Aplicarea art. 90 Cod penal

24. Avocatul Iulia Osadcenco a solicitat neaplicarea art. 90 Cod penal și executarea reală a pedepsei. O critică similară a fost formulată și de procuror în instanța de apel. Procurorul nu a solicitat însă stabilirea pedepsei potrivit regulilor cumulului de sentințe. Completul reține că săvârșirea unei noi infracțiuni intenționate grave în termenul de probațiune atrăgea aplicarea art. 90 alin. (10) Cod penal și stabilirea pedepsei potrivit art. 85 Cod penal (încheierea nr. [1ra-380/2023](#), § 21 și nr. [1ra-400/2023](#), § 19). Totuși, această regulă devenea aplicabilă doar în cazul în care amnistierea nu avea loc. În același timp, oportunitatea suspendării sau nesuspendării executării pedepsei cu închisoarea ține de discreția judecătorului. Modul de exercitarea în limitele legii a acestei discreții nu se încadrează în temeiurile de recurs. Prin urmare, și în această parte recursul este inadmisibil.

iv. Prejudiciul moral

25. Avocatul Iulia Osadcenco contestă cuantumul prejudiciului moral și solicită majorarea despăgubirii de la 50.000 la 60.000 de lei. Este cert că atacul și leziunile corporale medii cauzate lui Roman Flioștor au generat suferințe fizice și psihice. În această cauză problema nu privește existența prejudiciului moral, ci întinderea acestuia. Potrivit art. 1422 și art. 1423 Cod civil, în redacția aplicabilă la data faptei, cuantumul compensației se stabilește în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor fizice și psihice, gradul de vinovăție și celelalte circumstanțe relevante. [Recomandarea nr. 6](#) a Curții Supreme de Justiție prevede că despăgubirea pentru prejudiciul moral nu trebuie să fie vădit disproporționată față de sumele acordate în cauze similare. Curtea Supremă de Justiție a reținut, de asemenea, că diferențele considerabile față de despăgubirile acordate în mod obișnuit pentru delikte similare necesită o motivare mai detaliată (hotărârile nr. [1ra-754/2024](#), § 45; nr. [1ra-569/2023](#), §§ 28–29). La stabilirea cuantumului

despăgubirii pentru prejudiciul moral, instanța de judecată este ghidată de practica judecătorească. Îi revine părții care o solicită să justifice acordarea unei despăgubiri mai mari decât în mod obișnuit.

26. Prima instanță a acordat lui Roman Flioștor 50.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, iar instanța de apel a menținut această sumă. Partea vătămată a suferit o traumă cranio-cerebrală închisă, comoție cerebrală, fractura osului zigomatic stâng și alte leziuni, calificate drept vătămare corporală medie cu dereglarea sănătății de lungă durată. În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a considerat rezonabile despăgubiri de 40.000 - 50.000 de lei pentru leziuni corporale medii cauzate în accidente rutiere (cauzele nr. [1ra-1564/2023](#) și [1ra-85/2023](#)). Recurentul nu a explicat în mod convingător de ce despăgubirea de 50.000 de lei este în mod vădit insuficientă în această cauză. Mai mult, recurentul însăși solicită creșterea despăgubirii cu 20%, ceea ce sugerează implicit că despăgubirea acordată nu este vădit disproporționată. În aceste condiții, recursul avocatului și în această parte este vădit neîntemeiat.

27. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 3), 4) și art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge cererea procurorului Vitali Cebotari privind retragerea recursului;

Respinge recursurile declarate de procurorul Vitali Cebotari și de avocatul Iulia Osadcenco împotriva deciziei Curții de Apel Sud din 05 iunie 2026.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Judecători

Digitally signed by Gribincea Vladislav
Date: 2026.09.25 11:00:03 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova
MOLDOVA EUROPEANĂ

Vladislav Gribincea

Leonid Chirtoacă

Sergiu Stratan